

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1995

για την εναρμόνιση των μέσων καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης και απασχόλησης, και τη δελτίωση των σχετικών μέσων ελέγχου

(96/C 5/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2,

την πρωτοβουλία της Γαλλικής Δημοκρατίας της 22ας Δεκεμβρίου 1994,

τη σύσταση που εξέδωσαν την 1η Ιουνίου 1993 οι αρμόδιοι σε θέματα μετανάστευσης υπουργοί των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τον έλεγχο και την απομάκρυνση υπηκόων τρίτων χωρών από τρίτες χώρες όπου διαμένουν ή εργάζονται παράνομα,

τη σύσταση που εξέδωσαν στις 30 Νοεμβρίου 1992 οι αρμόδιοι σε θέματα μετανάστευσης υπουργοί των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για της πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά την απομάκρυνση,

Εκτιμώντας:

ότι δυνάμει του άρθρου Κ.1 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης η πολιτική έναντι των υπηκόων τρίτων χωρών και, ιδίως, η καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, διαμονής και εργασίας αποτελούν θέματα κοινού ενδιαφέροντος υπαγόμενα, συνεπώς, στους τομείς συνεργασίας των κρατών μελών του τίτλου VI της συνθήκης·

ότι τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν διόγκωση της παράνομης μετανάστευσης έχουν ήδη εγκρίνει ιδιαίτερα μέτρα για να εξασφαλίσουν καλύτερο έλεγχο του μεταναστευτικού ρεύματος και της παράνομης παραμονής στο έδαφός τους αλλοδαπών που εισήλθαν ή διαμένουν παράνομα·

ότι, ωστόσο, η αποτελεσματικότητα των δράσεων αυτών προϋποθέτει την εφαρμογή συντονισμένων και συνεκτικών μέτρων·

ότι, τέλος, μολοντί οι συστάσεις που ορίζουν τις κατευθυντήριες αρχές για τη μεθόδευση της απομάκρυνσης έχουν ήδη εγκριθεί, αυτή η προσπάθεια προσέγγισης πρέπει να συνεχιστεί συστήνοντας στα κράτη μέλη να τηρούν ορισμένες αρχές, προκειμένου να εξασφαλίσουν καλύτερο έλεγχο των ευρισκόμενων στο έδαφός τους αλλοδαπών·

ότι η παρούσα σύσταση τηρεί την κοινοτική νομοθεσία, τη σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών της 4ης Νοεμβρίου 1950, ιδίως των άρθρων 3 και 14, τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 για το νομικό καθεστώς των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967,

ΣΥΣΤΗΝΕΙ στα κράτη μέλη να εναρμονίσουν περισσότερο τα μέσα ελέγχου των αλλοδαπών, προκειμένου να διακριδώνεται ότι πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει η ισχύουσα νομοθεσία για την είσοδο, τη διαμονή και την απασχόληση, εμπνεόμενα από του ακόλουθους προσανατολισμούς:

1. Η παρούσα σύσταση δεν εφαρμόζεται ούτε στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε στους υπηκόους των χωρών μελών της ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ούτε στα υποκείμενα στο κοινοτικό δίκαιο μέλη της οικογενείας τους.
2. Όταν ένα αλλοδαπός υφίσταται έλεγχο ταυτότητας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, και τουλάχιστον σε περίπτωση που προκύπτουν εξ' αυτού ενδείξεις παράνομης διαμονής, ελέγχεται η κατάσταση του αλλοδαπού όσον αφορά τη διαμονή. Αυτό ενδέχεται να συμβαίνει στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - έλεγχοι ταυτότητας που συνδέονται με τη διερεύνηση ή τη δίωξη εγκλημάτων,
 - έλεγχοι ταυτότητας που διενεργούνται για τη διαφύλαξη της δημόσιας τάξης ή ασφάλειας,
 - έλεγχοι ταυτότητας προκειμένου να εμποδίζεται η παράνομη είσοδος ή διαμονή σε ορισμένες περιοχές (παραδείγματος χάρι σε παραμεθόριες περιοχές και διεθνείς λιμένες, αερολιμένες και σταθμούς) με την επιφύλαξη των συνοριακών ελέγχων.

3. Οι αλλοδαποί θα πρέπει να μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να αποδείξουν στις αρμόδιες αρχές ότι έχουν άδεια διαμονής στο έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου βρίσκονται, παραδείγματος χάρι επιδεικνύοντας τα κάθε είδους έγγραφα που τους παρέχουν άδεια διαμονής σε αυτό.

4. Στην περίπτωση που η κατάσταση όσον αφορά τη διαμονή ή την απασχόληση αποτελεί, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου αλλοδαπός να απολαύει συγκεκριμένης παροχής χορηγούμενης από δημόσια υπηρεσία κράτους μέλους, και δη στον τομέα της υγείας, της συνταξιοδότησης, των οικογενειακών επιδομάτων και της εργασίας, η προϋπόθεση αυτή θα μπορεί να πληρούται μόνο αφού εξακριβωθεί ότι ο αλλοδαπός και η οικογένειά του δικαιούνται της παροχής βάσει της κατάστασής τους όσον αφορά τη διαμονή και την απασχόληση. Η εξακρίβωση της κατάστασης από άποψη διαμονής και απασχόλησης δεν είναι απαραίτητη σε περίπτωση που για επιτακτικούς ανθρωπιστικούς λόγους η επέμβαση δημοσίας αρχής είναι επιβεβλημένη.

Οι εξακρίβώσεις αυτές διενεργούνται από τις αρμόδιες για τις εν λόγω παροχές υπηρεσίες, ενδεχομένως με τη συνδρομή των αρμόδιων αρχών, ιδίως κατά τη χορήγηση των αδειών διαμονής ή εργασίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ιδίως δε τη νομοθεσία περί προστασίας των δεδομένων.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ενημέρωση των αρμόδιων για παροχές προς αλλοδαπούς κεντρικών και τοπικών αρχών, για τη σημασία της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης, ούτως ώστε να παροτρυνθούν να επισημαίνουν στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τις περιπτώσεις παρατυπιών όσον αφορά τη διαμονή που διαπιστώνουν στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους.

Θα πρέπει επίσης να εφιστάται η προσοχή των αρμόδιων για χορήγηση αδειών διαμονής αρχών στους εικονικούς γάμους.

5. Οι εργοδότες που επιθυμούν να προσλάβουν αλλοδαπούς πρέπει να παρακινούνται να ελέγχουν τη νομιμότητα της κατάστασης όσον αφορά τη διαμονή ή την εργασία, με την επίδειξη του τίτλου που τους επιτρέπει να διαμένουν και να εργάζονται στο κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι εργοδότες θα έχουν το δικαίωμα, εφόσον χρειάζεται, και τηρουμένης της εθνικής νομοθεσίας προστασίας των δεδομένων, να προβαίνουν σε επαλήθευση από τις αρμόδιες για τη χορήγηση αδειών παραμονής ή εργασίας αρχές, οι οποίες θα είναι εξουσιοδοτημένες να κοινοποιούν τις

σχετικές πληροφορίες, με διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα στη διαβίβαση στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα.

6. Κάθε πρόσωπο το οποίο, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, τεκμαίρεται ως εργοδότης αλλοδαπού υπηκόου δίχως άδεια θα πρέπει να υπόκειται στις ανάλογες κυρώσεις.

7. Οι αρχές που είναι αρμόδιες να επιτρέπουν την παραμονή θα πρέπει να μπορούν να ελέγχουν αν τα πρόσωπα των οποίων η παραμονή στο έδαφος του κράτους μέλους απαγορεύθηκε, εγκατέλειψαν εκουσίως το έδαφός του.

8. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μελετήσει τη δημιουργία κεντρικού μητρώου αλλοδαπών που θα περιέχει πληροφορίες σχετικές με τη διοικητική κατάσταση των αλλοδαπών όσον αφορά τη διαμονή, την απαγόρευση διαμονής και τα μέτρα απομάκρυνσης. Το μητρώο θα λειτουργεί βάσει των κανόνων που θέσπισε η σύμβαση 108 του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων έναντι της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

9. Τα κράτη μέλη δεδαιώνονται ότι τα έγγραφα διαμονής που χορηγούνται στους αλλοδαπούς παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις κατά της παραποίησης ή της δολίας χρησιμοποίησής τους — ιδίως μέσω εγχρωμής φωτοτυπίας — και, εν ανάγκη, τα τροποποιούν προς το σκοπό τούτο.

10. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την ενίσχυση και δελτίωση των μέσων διαπίστωσης της ταυτότητας των αλλοδαπών που διαμένουν παράνομως και δεν έχουν ούτε ταξιδιωτικό έγγραφο, ούτε άλλο τίτλο ή έγγραφο αποδεικτικό της ταυτότητάς τους.

Όταν ένας παράνομως διατελών αλλοδαπός κρατείται ή ενδέχεται να κρατηθεί στις περιπτώσεις τις προβλεπόμενες στο σημείο II της σύστασης περί των πρακτικών των κρατών μελών στον τομέα της απομάκρυνσης, η οποία εξεδόθη στις 30 Νοεμβρίου 1992 από τους αρμόδιους σε θέματα μετανάστευσης υπουργούς των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η κράτηση θα πρέπει ιδίως να αξιοποιείται για τη χορήγηση των αναγκαίων για την απομάκρυνση ταξιδιωτικών εγγράφων στους στερούμενους παντός εγγράφου αλλοδαπούς. Οι προξενικές αρχές της χώρας καταγωγής ή εθνικότητας του αλλοδαπού θα πρέπει να προβούν σε συμπληρωματικό έλεγχο ταυτότητας πριν εκδοθεί ταξιδιωτικό έγγραφο.

Θα πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις επί αλλοδαπών που έχουν οργανώσει τη λαθρομετανάστευσή τους,

ιδίως, αρνούνται να παρουσιάσουν ταξιδιωτικά έγγραφα. Στις δέουσες περιπτώσεις οι κυρώσεις αυτές μπορούν να έχουν ποινικό χαρακτήρα.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τη συνέχεια που θα πρέπει να δοθεί στο κεφάλαιο III σημείο 2 της σύστασης του Συμβουλίου περί των πρακτικών των κρατών μελών στον τομέα της απομάκρυνσης, η οποία εξεδόθη στις 30 Νοεμβρίου 1992 από τους αρμόδιους σε θέματα μετανάστευσης υπουργούς των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το Συμβούλιο προβαίνει σε τακτική εξέταση, για παράδειγμα ετήσια, της προόδου που πραγματοποιήθηκε για την εναρμόνιση των τομέων που καλύπτονται από την παρούσα σύσταση.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1995.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. ATIENZA SERNA

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1995

για τη συνεννόηση και τη συνεργασία κατά την εκτέλεση των μέτρων απομάκρυνσης

(96/C 5/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη σύσταση των αρμοδίων για τη μετανάστευση υπουργών των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 30ής Νοεμβρίου 1992 σχετικά με τη διέλευση για λόγους απομάκρυνσης, καθώς και την από 1ης και 2ας Ιουνίου 1993 προσθήκη της,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο Κ.1 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη θεωρούν ως θέμα κοινού ενδιαφέροντος την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, διαμονής και εργασίας υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών·

ότι τα κράτη μέλη έχουν ήδη θεσπίσει ειδικά μέτρα για να εξασφαλίσουν καλύτερο έλεγχο των μεταναστευτικών ροών και για να εμποδίσουν την παράνομη είσοδο και διαμονή αλλοδαπών στο έδαφός τους·

ότι, ελλείψει ταξιδιωτικών εγγράφων ή ταυτότητας, το μέτρο της απομάκρυνσης έναντι παρανόμως διατελούντων αλλοδαπών, δεν μπορεί να εκτελεστεί·

ότι, προς αποτελεσματική εκτέλεση του μέτρου της απομάκρυνσης, το Συμβούλιο πρέπει να εκδώσει συστάσεις προς τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με στόχο το βελτιωμένο συντονισμό των σχετικών μέτρων·

ότι οι διατάξεις της παρούσας σύστασης δεν θίγουν τη σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών της 4ης Νοεμβρίου 1950, καθώς και τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως αυτή τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967,

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ:

να εφαρμόσουν τις ακόλουθες αρχές:

Για τη συνεργασία κατά την έκδοση των απαραίτητων εγγράφων

1. να εφαρμόσουν ειδικούς μηχανισμούς προκειμένου να βελτιωθεί η έκδοση των απαραίτητων εγγράφων από τις προξενικές αρχές του τρίτου κράτους προς το οποίο πρόκειται να απομακρυνθούν οι αλλοδαποί, όταν αυτοί στερούνται εγγράφων ταξιδιωτικών ή ταυτότητας·
2. όταν αντιμετωπίζουν επανειλημμένως δυσκολίες με ορισμένα τρίτα κράτη κατά την έκδοση των εγγράφων,
 - α) να καταβάλλουν προσπάθειες ώστε η εξακρίβωση της ταυτότητας των απομακρυνομένων να γίνεται από τις προξενικές αρχές,
 - β) να ζητούν επιμόνως από τις προξενικές αρχές να μεταβούν στους τόπους όπου κρατούνται, ενδεχομένως, υπήκοοι τρίτων χωρών, προκειμένου να τους αναγνωρίσουν και να χορηγήσουν τα σχετικά έγγραφα,
 - γ) να επιμένουν ώστε οι προξενικές αρχές να χορηγούν ταξιδιωτικά έγγραφα με επαρκή διάρκεια ισχύος ώστε να μπορεί να πραγματοποιηθεί η απομάκρυνση·
3. να εφαρμόζουν κατά προτεραιότητα τις περί τεκμηρίου ιθαγενείας διατάξεις τις προβλεπόμενες στην πρότυπη συμφωνία περί επανεισδοχής που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 30 Νοεμβρίου 1994·
4. όταν, παρά την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων δεν καταστεί δυνατόν να εκδοθούν τα απαραίτητα ταξιδιωτικά έγγραφα, να χορηγούν το υπόδειγμα ταξιδιω-